



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 120/2013-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. marca 2013 predbežne prerokoval sťažnosť A. Ž., t. č. vo väzbe, zastúpeného advokátom Mgr. P. O., T., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Tp 30/2012 a jeho uznesením z 25. apríla 2012, ako aj postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom sp. zn. 6 Tpo 21/2012 a jeho uznesením z 10. mája 2012, a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť A. Ž. o d m i e t a .

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. júna 2012 doručená sťažnosť A. Ž., nar..., t. č. vo väzbe (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. P. O., T., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 5 ods. 3 a 4

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Tp 30/2012 a jeho uznesením z 25. apríla 2012 (ďalej aj „napadnuté uznesenie okresného súdu“), ako aj postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom sp. zn. 6 Tpo 21/2012 a jeho uznesením z 10. mája 2012 (ďalej aj „napadnuté uznesenie krajského súdu“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je trestne stíhaný za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b) a d) a ods. 2 písm. c) a ods. 4 písm. c) Trestného zákona, ako aj za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 a 2 Trestného zákona.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie okresného súdu sp. zn. Tp 66/2010 z 27. decembra 2010 bol sťažovateľ vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), b) a c) Trestného poriadku s tým, že väzba začala plynúť 23. decembra 2010.

Väzba sťažovateľa bola opakovane predlžovaná, a to uznesením okresného súdu sp. zn. Tp 50/2011 z 20. júna 2011 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 6 Tpo 19/2011 zo 7. júla 2011 (do 23. februára 2012) a uznesením okresného súdu sp. zn. 0 Tp 2/2012 z 2. februára 2012 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 3 Tpo 5/2012 zo 14. februára 2012 (do 23. mája 2012).

Návrhom zo 17. apríla 2012 sa prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, odboru osobitného určenia, domáhal predĺženia lehoty väzby do 23. júla 2012 (ďalej len „návrh prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby“).

Sťažovateľ sa k návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby vyjadril písomným podaním z 25. apríla 2012, pričom toto podanie bolo sudcovi pre prípravné konanie predložené dňa 25. apríla 2012 pred výsluchom sťažovateľa.

Uznesením okresného súdu sp. zn. 0 Tp 30/2012 z 25. apríla 2012 bola väzba sťažovateľa predĺžená do 30. júna 2012. V odôvodnení označeného uznesenia okresného súdu sa okrem iného uvádza: „*Pokiaľ sa týka dôvodov podaného návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby u oboch obvinených, sudca pre prípravné konanie po oboznámení sa s obsahom výsledkov doteraz vykonaného vyšetrovania a argumentov, ktoré predniesol v písomnom vyhotovení podaného návrhu zástupca GP SR a tiež v priebehu výsluchu dňa 25. 04. 2012, sudca pre prípravné konanie po zvážení prednesených skutočností vyhovel podanému návrhu na predĺženie trvania lehoty väzby u oboch obvinených do 23. 07. 2012, pretože dôvody väzby u oboch obvinených jednoznačne trvajú, nakoľko sa jedná o cudzincov, ktorí na území SR nemajú trvalý ani prechodný pobyt, v prípade uznania viny im hrozí vysoký trest, v prípade nepredĺženia lehoty trvania väzby by bola dôvodná obava, že by títo obvinení mohli pôsobiť na ďalších spoluobvinených, prípadne aj svedkov, resp. tiež pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Všetky argumenty, ktoré v návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby uviedol zástupca GP SR, odôvodňujú objektívne skutočnosti z pohľadu náročnosti vykonávaného vyšetrovania, pričom vyšetrovanie v predmetnej veci je v záverečnej fáze, keď prebieha oboznamovanie sa obvinených s výsledkami vyšetrovania a následne bude potrebné zo strany vyšetrovateľa vykonať vo veci záverečný návrh a Generálna prokuratúra SR tiež bude potrebovať určité časové obdobie na konečné spracovanie predmetnej veci.*

*Nemožno tiež nevziať do úvahy, že sa jedná o náročnú skupinovú vec, kde už boli realizované výsluchy viacerých svedkov a boli vybavené dožiadania zo zahraničia, na druhej strane je však nutné zdôrazniť, že sa očakáva vybavenie viacerých európskych zatýkacích rozkazov, čo nepochybne zvyšuje náročnosť vyšetrovanej trestnej veci, v ktorej je potrebné zabezpečiť rozsiahle dôkazy a je potrebné dbať aj o to, aby nedošlo k ich ovplyvneniu. Za tejto situácie preto predĺženie lehoty trvania väzby do 30. 06. 2012 je plne opodstatnené.“*

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú podrobne odôvodnil podaním z 26. apríla 2012, doručeným okresnému súdu 27. apríla 2012. Krajský súd uznesením sp. zn. 6 Tpo 21/2012 z 10. mája 2012 sťažnosť sťažovateľa zamietol.

V odôvodnení napadnutého uznesenia krajského súdu sa okrem iného uvádza: „Obvinený A. Ž. svoju sťažnosť až do rozhodnutia krajského súdu bližšie písomne nezdôvodnil, z obsahu spisového materiálu je však zrejmé, že sa obsiahlo vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu k návrhu prokurátora na predĺženie lehoty jeho väzby.

... Plniac prieskumnú povinnosť krajský súd v prvom rade zistil, že sudca pre prípravné konanie po obdržaní návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby obvinených postupoval striktne podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, obvineným predmetný návrh doručil a umožnil im v prítomnosti ich obhajcov k dôvodom obsiahnutým v návrhu, sa vyjadriť. Následne po oboznámení sa so všetkými relevantnými skutočnosťami sudca pre prípravné konanie zhodnotil všetky relevantné skutočnosti viažuce sa k požadovaným podmienkam predĺženia lehoty väzby obvinených a dospel k správne názoru o potrebe predĺžiť lehotu väzby obvinených do 30. 06. 2012.

Následne v dôvodoch napadnutého uznesenia sudca pre prípravné konanie poukázal na rozhodné a hlavné skutočnosti, jednak vo vzťahu k doterajšiemu priebehu vyšetrovania, jednak vo vzťahu k samotným dôvodom väzby obvinených.

Krajský súd sa v konečnom dôsledku s rozhodnutím sudcu pre prípravné konanie v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach odkazuje na jeho odôvodnenie.

Vzhľadom na obhajobné námietky vznesené, jednak už vo vyjadreniach obvinených k návrhu na predĺženie lehoty väzby, a jednak v sťažnosti obvineného S. M., považuje za potrebné len dodať, že aj podľa jeho názoru z hľadiska procesného, naďalej pretrváva podozrenie, že obvinení sa predmetnej trestnej činnosti dopustili, rovnako tak je toho názoru, že z hľadiska procesného postupu orgány činné v prípravnom konaní postupujú v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o samotné dôvody väzby obvinených s prihliadnutím na charakter a povahu obhajobných námietok, považuje krajský súd za potrebné zdôrazniť, že dôvody väzby, ktorejkoľvek osoby sú spravidla úzko späté s osobou páchatela a charakterom trestnej činnosti, čo do istej miery určuje aj ich stálosť. Na druhej strane však intenzita dôvodov väzby obvinenej osoby závisí od významu, resp. preukázanej hodnoty konkrétnych okolností prípadu, ktorými sú tieto dôvody podopreté. Nie je potrebné, aby v každom štádiu trestného konania museli súdy rozhodujúce o väzbe svoje rozhodnutie podložiť vždy novými okolnosťami, pokiaľ preukázaná hodnota okolností zrejmých už v počiatkových,

*resp. predchádzajúcich štádiách trestného konania je dostatočná na to, aby odôvodnila záver o aktuálnosti, resp. pretrvávajúci dôvodov väzby obvinenej osoby v určitom štádiu trestného konania.*

*V nadväznosti na tieto úvahy krajského súdu treba podotknúť, že pokiaľ ide o dôvod väzby oboch obvinených v zmysle § 71 odsek 1 písm. a) Trestného poriadku je na mieste konštatovanie, že obvineným nesporne hrozí vysoký trest v zmysle tohto ustanovenia, pretože za predmetný obzvlášť závažný zločin, za ktorý sú trestne stíhaní, im hrozí trest odňatia slobody vo výmere od 20 do 25 rokov, prípadne trest na doživotie. Je tu teda plne na mieste konštatácia o hrozbe vysokého trestu, ktorú doteraz orgány prípravného konania ustálili. Treba podotknúť, že k tejto samotnej skutočnosti pristupuje aj ďalšia dôležitá skutočnosť podporujúca tento väzobný dôvod a to, že obvinení podľa výsledkov dokazovania sa pohybovali po celej Európe, premiestňovali sa z V. do R. a po iných miestach Európy. Takto sa pohybovali v podstate po území Maďarska, Rakúska, Holandska, Anglicka a ďalších štátoch Európskej únie, pričom charakteristickou skutočnosťou je, že obvinení A. Ž. aj S. M., boli zadržaní zásahovou jednotkou policajného zboru dňa 23. 12. 2010 o 14.40 hod. v byte, v T. na... ulici... spolu s utajeným svedkom č. 1 práve na jeho žiadosť z dôvodov obavy o vlastnú bezpečnosť s prihliadnutím na doterajší charakter správania sa obvinených vo vzťahu k jeho osobe.*

*Okrem toho treba podotknúť, že obvinení podľa výsledkov dokazovania obsiahnutých v spise používali tiež konšpiratívny spôsob ubytovania sa v jednotlivých hoteloch pri pohybovaní sa po spomínaných štátoch Európy.*

*Pokiaľ ide o väzobný dôvod uvedený v § 72 odsek 1 písm. b) Trestného poriadku, tento zakladá tá skutočnosť, že obvinení sú podozriví, že páchali trestnú činnosť s celým radom ďalších osôb a to veľmi sofistikovaným spôsobom, používali veľmi konšpiratívne metódy vzájomného stretávania sa a dohadovania schôdzok, používali dokonca aj ťažko vystopovateľné adresy prostredníctvom internetu z internetových kaviarní a pod., prísne kontrolovali utajeného svedka č. 1, pri vzájomnej spolupráci používali šifrované správy, zakódované adresy aj v elektronickej pošte a pod. Rovnako tak pravidelne vymieňali telefóny a dovtedy používané telefóny likvidovali.*

*Pri takomto charaktere spolupráce potom niet najmenších pochybností, že osoba, ktorá takýmto spôsobom maskuje svoje prípadné odhalenie pri pripravovanej trestnej*

*činnosti, nemá zábrany v prípade pobytu na slobode aj iným spôsobom mariť už dokazovanie existujúceho trestného činu.*

*Pokiaľ ide o preventívny dôvod väzby obvinených v zmysle § 71 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku aj tu treba podotknúť, že obvinení majú sklony dopúšťať sa rôznej trestnej činnosti, ako to vyplýva z obsahu spisového materiálu, a dokonca obaja boli viackrát trestne stíhaní. Zo spisového materiálu vyplýva tiež, že tento skutok, pre ktorý sú obvinení stíhaní, páchali po dlhší čas, pokúšali sa ho úspešne zrealizovať, čo vyplýva aj z jednotlivých dôkazov. V pokračovaní páchania ich trestnej činnosti v podstate im zabránilo to, že boli obmedzení na osobnej slobode policajnými zložkami Slovenskej republiky.“*

Sťažovateľ zastáva názor, že napadnuté uznesenie okresného súdu bolo písomne vyhotovené už pred uskutočnením jeho výsluchu, keďže mu bolo doručené približne 15 minút po skončení jeho výsluchu a výsluchu spoluobvineného M. Navyše, je podľa jeho tvrdenia v jeho odôvodnení nesprávne uvedený dátum predĺženia lehoty väzby do 23. júla 2012, aj keď prokurátor pred začatím výsluchov svoj návrh modifikoval tak, že žiada lehotu trvania väzby predĺžiť do 30. júna 2012.

Sťažovateľ poukazuje na skutočnosť, že napadnuté uznesenie okresného súdu nereaguje na jeho argumenty, ktoré uviedol jednak vo svojom písomnom stanovisku k návrhu prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby a jednak ústne pri výsluchu. Sťažovateľ sa taktiež domnieva, že „návrh na predĺženie lehoty väzby je z hľadiska tvrdenej nemožnosti skončiť vyšetrovanie v lehote doposiaľ predĺženej lehoty väzby odôvodnený rovnakými okolnosťami ako bol odôvodnený predchádzajúci návrh na predĺženie lehoty väzby, t. j. potrebou oboznámiť obvinených s výsledkami vyšetrovania a rozhodnúť“.

Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu sťažovateľ poukazuje na skutočnosť, že krajský súd z neznámeho dôvodu nemal k dispozícii sťažnostné námietky uvedené v odôvodnení jeho sťažnosti, ktorá bola doručená okresnému súdu ešte 27. apríla 2012 o 8.40 h. V tejto súvislosti sťažovateľ namieta, že krajský súd nereagoval v napadnutom uznesení na jeho protiargumenty uvedené v odôvodnení jeho sťažnosti,

čím došlo k odopretiu jeho práva „dostať odpoveď na moje argumenty proti väzbe a to už tvrdením, že som sťažnosť do rozhodovania neodôvodnil, hoci toto tvrdenie sa nezakladá na pravde.

... Keďže sa súd rozhodujúci o sťažnosti proti uzneseniu o predĺžení lehoty trvania väzby nevysporiadal s mojou právne relevantnou argumentáciou adekvátne a preskúmateľne, porušil moje základné právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd rozhodol o zákonnosti väzby, vyplývajúce z čl. 17 ods. 2 ústavy.“

Na základe uvedenej argumentácie sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Právo sťažovateľa podľa čl. 17 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 5 ods. 3 a podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trnave v konaní sp. zn. 6 Tpo/21/2012 a jeho rozhodnutím zo dňa 10. 5. 2012, č. k. 6 Tpo/21/2012-45 porušené bolo.

2. Právo sťažovateľa podľa čl. 17 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 5 ods. 3 a podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní sp. zn. 0 Tp/30/2012 a jeho rozhodnutím zo dňa 25. 4. 2012, sp. zn. 0 Tp/30/2012 porušené bolo.

3. Uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 10. 5. 2012, č. k. 6 Tpo/21/2012-45 a uznesenie Okresného súdu Trnava zo dňa 25. 4. 2012, sp. zn. 0 Tp/30/2012 sa zrušujú.

4. Sťažovateľ sa bezodkladne prepúšťa z väzby.

5. Sťažovateľovi sa priznáva primerané zadosťučinenie v sume 4.000,- € (slovom štyritisíc Euro), ktoré sú Krajský súd v Trnave v sume 2.000,- € a Okresný súd Trnava v sume 2.000,- € povinní zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

6. Krajský súd v Trnave a Okresný súd Trnava sú povinní nahradiť sťažovateľovi spoločne a nerozdielne trovy právneho zastúpenia v sume 263,53 € (slovom dvestošesťdesiattri eur a päťdesiattri centov, za 2 úkony právnej služby 2 x 127,16 € – prevzatie a príprava zastúpenia, ústavná sťažnosť, 2 x 7,63 € režijný paušál) na účet jeho právneho zástupcu, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

## II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd

nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

Podľa čl. 17 ods. 2 ústavy nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

Podľa čl. 17 ods. 5 ústavy do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

Podľa čl. 5 ods. 3 dohovoru každý, kto je zatknutý alebo inak pozbavený slobody v súlade s ustanoveniami odseku 1 písm. c) tohto článku, musí byť ihneď predvedený pred sudcu alebo inú úradnú osobu splnomocnenú zákonom na výkon súdnej právomoci a má právo byť súdený v primeranej lehote alebo prepustený počas konania. Prepustenia sa môže podmieniť zárukou, že sa dotknutá osoba ustanoví na pojednávanie.

Podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru každý, kto bol pozbavený slobody zatknutím alebo iným spôsobom, má právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho pozbavenia slobody a nariadil prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

### **1. K namietanému postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Tp 30/2012 a jeho uznesení z 25. apríla 2012**

Okresný súd napadnutým uznesením rozhodol, že lehota trvania väzby sťažovateľa a spoluobvineného S. M. sa z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), b), a c) Trestného poriadku predlžuje do 30. júna 2012.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných

súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri uplatňovaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Sťažovateľ bol oprávnený podať proti napadnutému uzneseniu okresného súdu sťažnosť (čo aj urobil), o ktorej bol oprávnený a aj povinný rozhodnúť krajský súd. Právomoc krajského súdu rozhodnúť o tejto sťažnosti vylučuje právomoc ústavného súdu. Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd pri predbežnom prerokovaní túto časť sťažnosti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

## **2. K namietanému postupu krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tpo 21/2012 a jeho uznesení z 10. mája 2012**

Krajský súd napadnutým uznesením zamietol sťažnosť sťažovateľa proti napadnutému uzneseniu okresného súdu. Sťažovateľ zahlásil svoju sťažnosť do zápisnice ihneď po vyhlásení uznesenia okresného súdu z 25. apríla 2012 o predĺžení lehoty trvania jeho väzby do 30. júna 2012.

Sťažovateľ vo vzťahu k napadnutému uzneseniu namieta, že krajský súd nedisponoval pri svojom rozhodovaní jeho sťažnostnými námietkami, a teda na nich ani nereagoval, a to napriek tomu, že sťažovateľ svoju sťažnosť zahlásenú do zápisnice

okresného súdu 25. apríla 2012 odôvodnil v písomnom podaní z 26. apríla 2012, ktoré bolo doručené do podateľne okresného súdu 27. apríla 2012.

*Sťažovateľ v tejto súvislosti uvádza, že „Bez ohľadu na to, či sa porušenia mojich práv dopustil Okresný súd Trnava tým, že písomné odôvodnenie sťažnosti doručenej v značnom časovom predstihu pred rozhodovaním Krajského súdu v Trnave nepredložil tomuto súdu, alebo či sa porušenia mojich práv dopustil Krajský súd v Trnave, je isté, že následok tohto porušenia sa prejavil v uznesení Krajského súdu v Trnave zo dňa 10. 5. 2012, č. k. 6 Tpo/21/2012-45, ktoré na moje protiargumenty nereaguje, nezaujíma k nim žiadny postoj.“*

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam všeobecných súdov, opakovane zdôrazňuje, že vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštitúciou (m. m. II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96). Preto nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecným súdom bol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Do sféry pôsobnosti všeobecných súdov môže ústavný súd zasiahnuť len vtedy, ak by ich konanie alebo rozhodovanie bolo zjavne nedôvodné alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by malo za následok porušenie niektorého základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02 atď.).

V súvislosti s rozhodovaním o sťažnostiach, v ktorých sťažovatelia namietajú rozhodnutia všeobecných súdov o väzbe, resp. predĺžení lehoty jej trvania, ústavný súd vychádza z právneho názoru, podľa ktorého v ustanoveniach čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy garantujúcich základné právo na osobnú slobodu je obsiahnuté aj právo obvineného iniciovať konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho väzby a nariadil

prepustenie obvineného, ak je väzba nezákonná, ako aj jeho právo nebyť vo väzbe dlhšie ako po dobu nevyhnutnú alebo byť prepustený počas konania, pričom prepustenie sa môže v zákonom určených prípadoch podmieniť zárukou. Obsah označených ustanovení ústavy korešponduje právam vyplývajúcim z čl. 5 ods. 3 a 4 dohovoru (napr. III. ÚS 7/00, III. ÚS 255/03, III. ÚS 199/05).

Súdne preskúmanie zákonnosti pozbavenia osobnej slobody kladie nároky (okrem iného) na jeho kvalitu. To isté platí aj v prípade, ak je predmetom súdneho konania preskúmanie žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu, resp. rozhodovanie o predĺžení lehoty trvania väzby.

Zo zistení ústavného súdu vyplynulo, že okresný súd prípisom z 27. apríla 2012 predložil krajskému súdu „v jednom vyhotovení odôvodnenie sťažností obhajcov oboch obvinených“. Z odtlačku pečiatky okresného súdu vyplýva, že označený prípis bol expedovaný 27. apríla 2012. Zo spisu okresného súdu, ktorý si ústavný súd vyžiadal v súvislosti s prípravou predbežného prerokovania, nemožno zistiť, či a kedy boli odvolania sťažovateľa a spoluobvineného M. doručené krajskému súdu.

Návrh prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby sťažovateľa a spoluobvineného M. zo 17. apríla 2012 je odôvodnený najmä takto:

*„... Preskúmaním spisového materiálu som dospel k záveru, že doposiaľ zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, bol spáchaný, má všetky znaky trestného činu a sú zrejmé dôvody na podozrenie, že obvinení A. Ž. a S. M. (spoločne s ďalšími spoluobvinenými) spáchali obzvlášť závažný zločin... podľa § 172 odsek 1 písmeno b), písmeno d), odsek 2 písmeno c), odsek 4 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno i) Trestného zákona. Trestná činnosť mala spočívať v podstate v neoprávnenom zadovážení a následnej preprave predmetnej látky v množstve zodpovedajúcom veľkému rozsahu, a to za účelom jej konečného použitia na výrobu heroínu, obvinení takto konali po dlhší čas a v zoskupení, ktoré vykazuje znaky (medzinárodne) organizovanej skupiny. Ako bolo vyššie uvedené, obvinený A. Ž. je dôvodne podozrivý aj z inej trestnej činnosti.*

*Dôvodné podozrenie zo spáchania uvedenej trestnej činnosti vyplýva z dôkazov zadovážených v priebehu vyšetrovania, a to predovšetkým z výpovedí utajeného (chráneného) svedka č. 1, kontrolovanej dodávky anhydridu kyseliny octovej (drogového prekursora), obhliadky miesta činu, prehliadky motorových vozidiel, domovej prehliadky, prehliadky iných priestorov a pozemkov, rekognície osoby podľa fotoalbumu a rekognície veci, kriminalisticko-technických expertíz, znaleckého dokazovania z príslušných odborov, písomného vyjadrenia o vyčíslení hodnoty prekursora Národnej protidrogovej jednotky ÚBOK PPZ, záznamu telekomunikačnej prevádzky, súvisiacich listinných dôkazov, výpovedí ďalších svedkov, doručených výsledkov právnej pomoci v cudzine a ostatného dôkazového materiálu obsiahnutého vo vyšetrovacom spise.*

*Vyšetrovateľ PZ vo veci doposiaľ plynule konal za účelom zabezpečenia a vykonania všetkých dôkazov potrebných pre objasnenie stihanej trestnej činnosti. Charakter a rozsah trestnej činnosti vyžadoval od počiatku vykonať veľký počet procesných a vyšetrovacích úkonov podľa plánu vyšetrovania, a to aj prostredníctvom právnej pomoci cudzími orgánmi.*

*Predmetná trestná vec je pred ukončením. V súčasnosti prebieha preštudovanie tohto rozsiahleho vyšetrovacieho spisu v zmysle § 208 ods. 1 Tr. por. obvinenými Ž. a M., za prítomnosti obhajcov a tlmočníka z jazyka slovenského... Časový priebeh úkonu je potrebné prispôbiť požiadavkám obvinených i kapacitným možnostiam prekladateľa, pretože každá z prekladateľiek trávi pracovný čas aj v zahraničí... Aby nedochádzalo k bezdôvodnému predlžovaniu, v ďalšom bude preštudovanie vyšetrovacieho spisu prebiehať tak, že vyšetrovateľ PZ určí lehotu, počas ktorej budú mať obvinení k dispozícii spisy, za prítomnosti obhajcov a prekladateľa, pričom sa bude postupovať striktné v zmysle judikatúry NS SR a ÚS SR. Po ukončení oboznamovania so spisom bude potom ešte potrebné vypořadať sa s príp. návrhmi na doplnenie dokazovania, následne vyšetrovateľ PZ urýchlene predloží vyšetrovací spis s návrhom prokurátorovi. Po preskúmaní spisu prokurátor Generálnej prokuratúry SR o veci rozhodne podaním obžaloby alebo iným spôsobom a doručí spis príslušnému súdu.*

*Od rozhodnutia o vzatí obvinených A. Ž. a S. M. do väzby som nezistil podstatnú zmenu skutkových alebo právnych okolností, odôvodňujúcich záver o pomnutí alebo zmene dôvodov väzby tak, ako boli ustálené pri všetkých predchádzajúcich rozhodnutiach sudcu*

pre prípravné konanie Okresného súdu Trnava o väzbe. Uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trnava z 2. 2. 2012, sp. zn. 0 Tp 2/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo 14. 2. 2012, sp. zn. 3 Tpo/5/2012 bola podľa § 76 ods. 3 Tr. por. z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. naposledy predĺžená lehota trvania väzby u obvinených A. Ž. a S. M. do 23. 5. 2012, v ktorej sa vec nepodarilo ukončiť.

Existencia dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. vyplýva zo skutočnosti, že obvinení A. Ž. a S. M. sú trestne stíhaní pre obzvlášť závažný zločin... podľa § 172 odsek 1 písmeno b), d), odsek 2 písmeno c), odsek 4 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), i) Trestného zákona, na ktorý zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody 20 až 25 rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie, teda obvineným hrozí mimoriadne vysoký trest. Okrem toho, obvinení sú cudzími štátnymi príslušníkmi, nemajú pobyt na území Slovenskej republiky a v prípade prepustenia z väzby by sa mohli vyhýbať trestnému stíhaniu.

Dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) Tr. por. vyplýva zo skutočnosti vedeného trestného stíhania pre rozsiahlu trestnú činnosť, ktorá mala byť páchaná organizovaným spôsobom na území viacerých európskych krajín, štátnymi občanmi týchto štátov.

Z priebehu doterajšieho vyšetrovania vyplýva, že predmetného skutku sa mali dopustiť aj ďalšie osoby v rôznom vzťahu k obvinenému A. Ž. a obvinenému S. M., čo zakladá obavu, že sa budú obvinení kontaktovať s týmito osobami, resp. naopak tieto osoby sa budú kontaktovať na nich. Z výpovede chráneného svedka vyplýva, že obvinení majú kontakty aj na ozbrojené zložky v rôznych krajinách či orgány štátnej správy, vrátane Slovenskej republiky a disponujú značnou finančnou hotovosťou, ktorú sú schopní pri páchaní trestnej činnosti použiť. V priebehu páchania trestnej činnosti konali vysoko sofistikovane, nebezpečným spôsobom, aby znemožnili odhalenie svojej činnosti. Z toho vyplýva, že je daná dôvodná obava, že obvinení budú pôsobiť na ďalších spolupáchateľov (najmä spoluobvinených A. A. a D. R... Podľa ustálenej súdnej praxe obsiahnutej aj v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Tošs 5/2007 z 28. marca 2007 a 1 Tos 31/2007 z 22. júna 2007 a podľa nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 68/08 z 18. marca 2008, existencia zákonného dôvodu kolúzneho väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku nie je determinovaná na rozdiel od dôvodu opätovnej väzby podľa § 71 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku preukázaním dokonaného kolúzneho konania

*obvineného, ale postačuje preukázanie takých konkrétnych skutočností, ktoré sú spôsobilé založiť dôvodnú obavu, že obvinený by sa s veľkou pravdepodobnosťou mohol v prípade ponechania na slobode kolúzneho konania dopustiť.*

*Pokiaľ sa týka dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., zo spisového materiálu vyplýva, že vyššie uvedené obvinené osoby sa už v minulosti viackrát pokúsili prepraviť rôzne omamné a psychotropné látky a prekurzory do rôznych štátov Európy, pričom v niektorých prípadoch sa im to podarilo a v niektorých prípadoch im kontraband zadržali ozbrojené zložky rôznych štátov. Z dôkazov zadovážených vo vyšetrovacom spise vyplýva, že tento skutok obvinení páchali po dlhší čas (minimálne od júna 2010), pričom sa ho pokúšali úspešne zrealizovať... Uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 2. júna 2011, sp. zn. ČVS: PPZ-228/BOK-CA-2010 bolo podľa § 206 odsek 4 trestného poriadku rozšírené obvinenie A. Ž. aj pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1, 2 Trestného zákona. Vzhľadom na dlhší čas páchania trestnej činnosti, pre ktorú sú obaja obvinení trestne stíhaní, ich postavenie v organizovanej skupine, osobné a majetkové pomery a skutočnosť, že zásahom príslušných zložiek PZ bolo zabránené v dokončení trestnej činnosti, je daná dôvodná obava, že v prípade prepustenia z väzby budú pokračovať v páchaní obdobnej trestnej činnosti, aby si tak zabezpečili prostriedky na svoju existenciu.*

*Vzhľadom na vyššie uvedené som toho názoru, že u oboch obvinených existujú zákonné väzobné dôvody. Nakoľko nebolo možné prípravné konanie ani v predĺženej lehote väzby doposiaľ ukončiť je zrejmé, že v prípade prepustenia obvinených na slobodu hrozí zmarenie alebo podstatné sťaženie dosiahnutia účelu trestného konania v zmysle ust. § 76 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku. V tejto súvislosti poukazujem aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 70/08 z 18. septembra 2008, podľa ktorého charakter a závažnosť trestnej činnosti (v posudzovanom aj predmetnom prípade rovnako obvinenie z trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 Trestného zákona) má na posúdenie zákonnosti väzby v jednotlivých štádiách trestného konania zásadný význam. Je potrebné poukázať aj na právoplatné uznesenia sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trnava o predĺžení lehoty trvania väzby aj u obvinených B. K. a A. G., v trestnej veci vedenej pod ČVS: PPZ-316/BOK-CA-2011, a to do 5. 6. 2012 a u obvinených V. L. a N. S. v trestnej veci*

vedenej pod ČVS: PPZ-177/BOK-CA-2011, a to do 15. 8. 2012, resp. do 14. 9. 2012. Ako bolo uvedené vyššie, menovaní sú samostatne trestne stíhaní pre rovnakú trestnú činnosť. Návrh na predĺženie väzby preto považujem za plne opodstatnený a navrhovanú lehotu (ktorá je v súlade s celkovou lehotou väzby v zmysle § 76 ods. 6, 7 Tr. por.) za primeranú na skončenie prípravného konania.

*Z uvedených dôvodov navrhujem, aby sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Trnava rozhodol podľa § 76 odsek 3 Trestného poriadku o predĺžení lehoty väzby u obvinených A. Ž. a S. M. o ďalšie 2 mesiace, t. j. do 23. 7. 2012.“*

Prokurátor svoj písomný návrh pred výsluchom obvinených 25. apríla 2012 upravil tak, že lehotu trvania ich väzby žiadal predĺžiť do 30. júna 2012.

Ústavný súd sa oboznámil s obsahom zápisnice okresného súdu z 25. apríla 2012 o výsluchu sťažovateľa, s vyjadrením sťažovateľa z 25. apríla 2012 k návrhu prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby, ako aj s odôvodnením jeho sťažnosti z 26. apríla 2012 smerujúcej proti napadnutému uzneseniu okresného súdu a v tejto súvislosti zistil toto:

V písomnom odôvodnení sťažnosti z 26. apríla 2012 sťažovateľ prostredníctvom svojho obhajcu uviedol:

*«Pred vydaním napadnutého rozhodnutia som sa v písomnom podaní zo dňa 25. 4. 2012 a ústne na výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie vyjadril k návrhu prokurátora... na predĺženie lehoty väzby... Týchto vyjadrení sa aj naďalej pridrižiam.*

*... Poukazujem na skutočnosť, že prokurátor v predchádzajúcom návrhu na predĺženie lehoty väzby žiadal predĺženie lehoty väzby do 23. 6. 2012. Na rozhodovaní o tomto predchádzajúcom návrhu na predĺženie lehoty väzby dňa 2. 2. 2012 prokurátor modifikoval tento návrh tak, že žiadal lehotu väzby predĺžiť do 23. 5. 2012. Z uvedeného vyplýva, že pre prokurátora bola lehota predĺzenej väzby do 23. 5. 2012 postačujúca na skončenie vyšetrovania a na jeho rozhodnutie v prípravnom konaní. Napriek tomuto jednoznačnému stanovisku prokurátora vyslovenému pri predchádzajúcom predĺžení lehoty väzby, je v súčasnosti nedôvodné opätovne žiadať o predĺženie lehoty väzby z rovnakých dôvodov, ako tomu bolo v predchádzajúcom konaní o predĺženie lehoty väzby. Odôvodnenie*

neskončenia vyšetrovania poukazovaním na údajné „obštrukcie“ obvinených, považujem za popretie môjho práva na tlmočenie do môjho materinského jazyka – jazyka slovinského. Opätovne uvádzam, že orgány činné v trestnom konaní majú od vznesenia obvinenia vedomosť o tom, ktorý jazyk je môj materinský jazyk. Napriek tejto vedomosti v priebehu vyšetrovania bolo viac krát porušené moje právo na tlmočníka z jazyka slovenského do jazyka slovinského, v dôsledku čoho došlo k nedorozumeniam spočívajúcim v tom, že som dostatočne nerozumel prekladaniu do jazyka srbského alebo chorvátskeho.

Vyslovene žiadam sťažnostný súd, aby opätovne preskúmal dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku aj s poukazom na moje vyjadrenia v ktorých vyvraciam tvrdenia uvedené v návrhu na predĺženie lehoty väzby. Vo väzbe som nepretržite od 27. 12. 2010 doposiaľ, pričom hlavne v tomto štádiu trestného konania keď vyšetrovanie je skončené (oboznámenie s výsledkami vyšetrovania bolo skončené 26. 4. 2012 vyjadreniami a návrhmi obhajcov), a keď sudca pre prípravné konanie uvádza irelevantné argumenty, že ide o náročnú vec a že je potrebné vypočuť viacerých svedkov (ktoré argumenty sú uvedené na strane 4 posledný odsek napadnutého uznesenia), mám právo dostať primeranú odpoveď na to, v čom konkrétne u mojej osoby spočívajú dôvody väzby. Namietam odôvodnenie aj z tej stránky, že opätovne ide o abstraktné zovšeobecnenie, vzťahujúce sa akoby na iných doposiaľ neexistujúcich obvinených. Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že tvrdenie o dôvodnosti môjho trestného stíhania nie je založené na správnom hodnotení skutkového stavu a na správnom hodnotení zákonnosti získaných dôkazov.

Pri skúmaní dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa súd nevysporiadal s mojou argumentáciou, že na konštatovanie existencie tohto dôvodu nestačí iba to, že som cudzinec a že trvalý pobyt mám v Slovinsku. Hroziaci vysoký trest je založený iba na nesprávnom vyhodnotení dôvodnosti môjho trestného stíhania a na účelovo uvedenej právnej kvalifikácii skutku v uznesení o vznesení obvinenia.

Pri dôvode väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, sa napadnuté rozhodnutie nevysporiadalo s mojím tvrdením, že jednoznačne popieram že mám kontakty na ozbrojené zložky v rôznych krajinách a orgány štátnej správy. Taktiež popieram, že disponujem značnou finančnou hotovosťou. Tieto okolnosti vo vzťahu k mojej osobe sú nepravdivé a vykonaným dokazovaním, ktoré už bolo skončené nebolo preukázané.

*Pri dôvode väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku žiadam od sťažnostného súdu odpoveď na môj argument o neexistencii tohto dôvodu väzby. V návrhu na predĺženie lehoty väzby sa opätovne uvádza nepravdivé tvrdenie, že už v minulosti som sa mal pokúšať prepraviť rôzne omamné látky. V spise sa nenachádza žiadny dôkaz o takomto mojom konaní a ja som takéto konanie viac krát poprel a popieram znovu. Nikdy som si na živobytie nezarábala trestnou činnosťou a preto neexistuje dôvod tvrdiť, že v nej budem pokračovať.»*

Vychádzajúc z citovaného ústavný súd zistil, že v písomnom odôvodnení sťažnosti sťažovateľa z 26. apríla 2012 sú v zásade obsiahnuté totožné argumenty, aké uviedol jeho obhajca pred rozhodovaním okresného súdu o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby. Toto zistenie potvrdzuje jednak obsah zápisnice okresného súdu o výsluchu sťažovateľa z 25. apríla 2012 (obhajca sťažovateľa do nej okrem iného uviedol: „... *Pokiaľ obvinený žiadal pri oboznamovaní s výsledkami vyšetrovania tlmočnika, nejedná sa o obštrukciu, pretože ide o jeho zákonné právo. Preto navrhuje, aby väzba nebola predĺžená.*“), ako aj obsah písomného vyjadrenia obvineného z 25. apríla 2012 (podpísaného jeho obhajcom) k návrhu na predĺženie jeho väzby, na ktoré obhajca sťažovateľa výslovne poukázal (vyplýva to zo zápisnice, pozn.), pričom je zjavné, že okresný súd ho v čase rozhodovania mal k dispozícii a stal sa súčasťou spisu.

V tomto vyjadrení sa okrem iného uvádza:

*«Poukazujem na znenie § 76 ods. 3 druhá veta Trestného poriadku, „Predĺžiť lehotu väzby možno len vtedy, ak návrh podľa odseku 2 bol podaný včas a ak nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania.“*

*Od predchádzajúceho rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trnava o predĺžení lehoty väzby, zo dňa 2. 2. 2012, sp. zn. 0 Tp/2/2012, ktorým bola v spojitosti s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave zo dňa 14. 2. 2012, sp. zn. 3 Tpo/5/2012 predĺžená lehota väzby do 23. 5. 2012, nebol vykonaný žiadny procesný úkon s výnimkou oboznamovania s výsledkami vyšetrovania oboch obvinených. Už v čase predchádzajúceho*

*rozhodovania sudcu pre prípravné konanie boli doručené výsledky právnej pomoci, pričom potrebou ich prekladu do štátneho jazyka bol odôvodnený predchádzajúci návrh na predĺženie lehoty väzby.*

*Pôvodne naplánované oboznámenie s výsledkami vyšetrovania (na dni 28. 3. – 29. 3. 2012) sa neuskutočnilo z dôvodu, že pri tomto úkone nebol prítomný tlmočník z jazyka slovenského do jazyka slovinského. Orgány činné v trestnom konaní od počiatku vyšetrovania majú vedomosť o tom, že môj materinský jazyk je jazyk slovinský. Nemôžem akceptovať tvrdenie, že moju žiadosť o zabezpečenie tlmočníka z jazyka slovenského do jazyka slovinského pri procesnom úkone – oboznámení s výsledkami vyšetrovania považuje prokurátor za „obštrukciu“. Podľa § 2 ods. 20 Trestného poriadku a ďalších nadväzujúcich ustanovení, ide o moje právo na tlmočníka a prekladateľa do môjho materinského jazyka, teda o výkon mojich práv priznaných Trestným poriadkom, Ústavou SR a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pokiaľ ide o čas trvania úkonu – oboznámenia s výsledkami vyšetrovania, k tomuto uvádzam, že vyšetrovací spis má 7366 listov, z uvedeného dôvodu bolo potrebné naplánovať uvedený úkon na viac dní. Nie je pravdou, že som trval na preklade každého listu vyšetrovacieho spisu, ani to, že ide o bezdôvodné predlžovanie preštudovania vyšetrovacieho spisu.*

*Namietam, že v danom prípade nie je splnená zákonná podmienka, že pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov nebolo možné vyšetrovanie skončiť. Dôvody uvádzané v návrhu na predĺženie lehoty väzby – oboznámenie s výsledkami vyšetrovania a rozhodnutie prokurátora, sú totožné s dôvodmi uvádzanými už v predchádzajúcom návrhu na predĺženie lehoty väzby.*

*Na rozdiel od argumentácie v návrhu na predĺženie lehoty väzby opätovne uvádzam, že nie je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva, že právna kvalifikácia skutku, za ktorý mi bolo vznesené obvinenie, ako obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), i) Trestného zákona, nie je preukázaná žiadnym relevantným dôkazom. Vo vyšetrovacom spise sa nachádzajú výpovede svedkov a listinné dôkazy, ktoré vyvracajú uvedenú právnu kvalifikáciu skutku a tým aj dôvodné podozrenie zo spáchania skutku takto právne*

*kvalifikovaného. Samotná skutočnosť, že som cudzí štátny príslušník a nemám na území Slovenskej republiky pobyt nepostačuje na konštatovanie existencie dôvodnej obavy, že v prípade prepustenia z väzby by som sa mohol vyhýbať trestnému stíhaniu. Opačné stanovisko by znamenalo, že u každého obvineného cudzinca bez prihlásenia k pobytu na území SR je daný dôvod väzby, čo považujem za neprijateľné a odporujúce ustanoveniu § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku.*

*Nie je daný ani väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Počas vyšetrovania bolo vykonaných množstvo výsluchov svedkov, boli vypočutí všetci obvinení, do spisu boli zadovážené listinné dôkazy. Na rozdiel od počiatočného štádia trestného stíhania, odôvodnenie obavy, že obvinení budú pôsobiť na ďalších spolupáchateľov a svedkov a mariť tak priebeh vyšetrovania nemá v tomto štádiu trestného stíhania žiadne opodstatnenie. Takáto obava nemôže mať reálny základ v situácii, keď všetci svedkovia a obvinení boli už vypočutí a zápisnice o ich výsluchoch sa nachádzajú vo vyšetrovacom spise. K uvádzanému dôvodu opätovne uvádzam, že v tomto trestnom konaní vedenom pod ČVS: PPZ-228/BOK-CA-2010, sú obvinené iba dve osoby – ja a S. M. Preto nepovažujem za zákonné odôvodňovať moju väzbu s poukazom na iné trestné konanie, resp. konania v ktorých ja sám nemám procesné postavenie obvineného. Nie som zodpovedný za nezrealizovanie európskych zatýkacích rozkazov vydaných na D. R. a A. A. a odôvodnenie kolúznej väzby s poukazom na takéto konštatovanie považujem za nezákonné. D. R. a A. A. nemajú procesné postavenie obvinených v tejto trestnej veci, nakoľko proti nim sa vedie samostatné konanie. Opätovne namietam tvrdenie, že by som mal disponovať značnými finančnými prostriedkami. Nie je pravdou, že mám kontakty na ozbrojené zložky v rôznych krajinách alebo na iné štátne orgány. Tieto uvádzané dôvody neboli žiadnym dôkazom preukázané. Tieto dva argumenty (o disponovaní značnými finančnými prostriedkami a kontaktami) sú v návrhu na predĺženie lehoty väzby uvádzané v množnom čísle a nie je zrejmé, komu z obvinených, resp. svedkov majú byť tieto skutočnosti pripisované. Odmietam všeobecné a nekonkrétne konštatovania, z ktorých nie je možné určiť, ktoré konkrétne okolnosti sa majú týkať práve mojej osoby, ktoré S. M., resp. iných osôb, ktoré nie sú v tomto trestnom konaní obvinené. Okolnosti uvedené v návrhu na predĺženie lehoty väzby nemajú povahu konkrétnych skutočností, ktoré by boli spôsobilé založiť dôvodnú obavu, že práve ja sa dopustím kolúzneho konania.*

*Nie je daný ani dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Konštatovanie, že „vyššie uvedené obvinené osoby sa už v minulosti viac krát pokúsili prepraviť rôzne omamné a psychotropné látky a prekurzory do rôznych štátov Európy“ sa vo vzťahu ku mne nezakladá na pravde. Nikdy v minulosti som nebol uznaný vinným zo spáchania trestného činu na takomto skutkovom základe.»*

Z dokumentácie, ktorú mal ústavný súd k dispozícii pri predbežnom prerokovaní sťažnosti, teda vyplýva, že obhajca sťažovateľa svoju argumentáciu v sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu z 26. apríla 2012 založil predovšetkým na tom, že u sťažovateľa neboli naplnené materiálne podmienky väzby, resp. neexistujú skutočnosti odôvodňujúce jednotlivé väzobné dôvody, pričom ide o totožnú argumentáciu, aká je uvedená v písomnom vyjadrení sťažovateľa (podpísanom jeho obhajcom) k návrhu prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby z 25. apríla 2012.

Ústavný súd preto preskúmal uznesenie krajského súdu z 10. mája 2012, ktorým tento súd sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu z 25. apríla 2012 zamietol, ako aj dôvody, na ktorých je toto rozhodnutie okresného súdu založené a s ktorými sa krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia stotožnil.

Sťažovateľ namieta, že krajský súd rozhodol o jeho sťažnosti bez toho, aby vzal do úvahy dôvody obsiahnuté v písomnom odôvodnení sťažnosti z 26. apríla 2012 podanom jeho obhajcom sťažovateľa v rámci plynutia zákonnej lehoty na podanie sťažnosti. Sťažovateľ v ňom predovšetkým žiadal, aby zaujal stanovisko ku konkrétnym dôvodom trvania jeho väzby podľa ustanovení § 71 ods. 1 písm. a), b) a c) Trestného poriadku. Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že krajský súd sa, ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia (citovaného v časti I tohto uznesenia), jasne a zrozumiteľne vyjadril k existencii jednotlivých väzobných dôvodov, pričom závery krajského súdu vyjadrené v tomto uznesení ústavný súd považuje z ústavného hľadiska za akceptovateľné a udržateľné.

Bez ohľadu na uvedený záver ústavný súd konštatuje, že námietka sťažovateľa týkajúca sa procesného pochybenia krajského súdu spočívajúceho v tom, že krajský súd rozhodol o sťažnosti sťažovateľa bez toho, že by mal k dispozícii jej písomné odôvodnenie z 26. apríla 2012, je opodstatnená. Zároveň ale ústavný súd zdôrazňuje, že toto procesné pochybenie krajského súdu nemá takú intenzitu, na základe ktorej by ústavný súd po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o porušení základných práv sťažovateľa podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy, resp. jeho práv podľa čl. 5 ods. 3 a 4 dohovoru. Ústavný súd tento svoj záver odôvodňuje predovšetkým tým, že z materiálneho hľadiska k reálnemu zásahu do jeho práva na osobnú slobodu v dôsledku tohto pochybenia krajského súdu dôjsť nemohlo. Všeobecné súdy rozhodujúce v predmetnej veci totiž dostatočne popísali i vyhodnotili skutočnosti odôvodňujúce trvanie väzobných dôvodov, ako aj dôvodnosť predĺženia lehoty trvania väzby (najmä poukazom na argumentáciu prokurátora v návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby), pričom ich závery nemožno považovať ani za zjavne neodôvodnené, ani za arbitrárne. Ústavný súd navyše zistil, že 30. mája 2012 bola okresnému súdu doručená obžaloba prokurátora v trestnej veci sťažovateľa a spoluobvineného S. M.

Vo vzťahu k námietke sťažovateľa, podľa ktorej písomné vyhotovenie napadnutého uznesenia okresného súdu bolo vypracované vyhotovené ešte pred uskutočnením jeho výsluchu, ústavný súd považoval za potrebné uviesť, že táto námietka nebola súčasťou námietok sťažovateľa uvedených v písomnom odôvodnení jeho sťažnosti z 26. apríla 2012 smerujúcej proti napadnutému uzneseniu okresného súdu. Z uvedeného dôvodu by krajský súd k nej nemohol zaujať stanovisko ani v prípade, ak by pred svojím rozhodnutím o sťažnosti sťažovateľa mal k dispozícii jej písomné odôvodnenie.

Ústavný súd sumarizujúc svoje závery poukázal na právny názor (uplatnený už viackrát v jeho doterajšej judikatúre), podľa ktorého k iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi

okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08). Podľa názoru ústavného súdu je uvedený právny názor aplikovateľný aj na vec sťažovateľa.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Po odmietnutí sťažnosti ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2013